

LEZEN

Lukas 2:8-20

(kernteksten vers 13 en 20)

Kerstzang(ers)

Het is één en al lof(lied) in Lukas 1 en 2. Elizabeth zingt. En Zacharias, Maria, Simeon. De herders zingen. En valt Anna ook niet bij? We horen zeven lofzangen, inclusief de engelenzang. Zetten zij ons aan tot meezingen?

Engelen

Uitgangspunt voor deze bijbelstudie is Lukas 2, de engelenzang. God Zelf zorgt voor berichtgeving van de geboorte. Midden in de nacht scheurt de hemel open. ‘Breaking news’ zouden wij dat vandaag noemen. Het is niet alleen een vreemd geboortebericht. Leg er maar eens een ‘gewoon’ geboortekaartje naast. Het is ook een relatief kort bericht. Het zou bijna in een tweet, in een twitterbericht, passen.

Wie reageren als eersten op dit hemelse geboortebericht? Niet de herders, maar de engelen. *En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde!* Het wemelt opeens van de engelen. Gezien het woordje *menigte* gaat het om duizenden. Zij worden hemelse legermachten genoemd. Gods tegenoffensief tegen het rijk van de satan.

Wat moet dat een verschijning geweest zijn in de nacht. Een indrukwekkend kooroptreden. Er staat: *die God loofde*. Wij zouden dit het allereerste amen op de heerlijke kerstboodschap kunnen noemen. Als antwoord zingen de engelen een lied. Net zoals wij dat doen: na het amen van de preek antwoorden met een psalm. Ten diepste is de psalm na de preek daarvoor bedoeld.

Reden tot loven

Zouden deze duizenden engelen God niet loven om ook de herders aan het zingen te krijgen? In vers 20 staat eenzelfde woord als in vers 13: *loven*. Is dat niet het doel van Gods grote daden? Het doel van de kerstboodschap? Dat wij ervan gaan zingen? Meezingen? Met de engelen en met al die anderen in het Lukasevangelie? Want de engelen zijn niet de enigen die zingen. Vanaf Lukas 1 rolt de ene na de andere lofzang over de lippen. Zogezegd één gemengd koor.

Maar wat is dan precies de reden van al die lof? De tijdsomstandigheden zijn niet gunstig. Een ‘vreemde’ op de troon, een keizer die gebiedt (vs. 1). En een volk dat in duisternis zit, in schaduw van de dood. Zo florissant ziet het er in die tijd allemaal niet uit. Hoezo lofzangen?! Hoezo God loven?

En vandaag, in onze tijd? In uw leven, waarin het zo leeg en donker is? Waarin meer reden is tot klagen dan tot loven? Waarin het huilen ons nader staat dan het lachen?

Toch is er alle reden om te zingen. En als er zijn die juist dat beseffen, zijn het de engelen wel. Zij kennen de Heere Jezus uit de hemel. Vergeten we dat niet? Zij weten van Zijn heerlijkheid, glorie en majesteit. En wat zien zij in Bethlehem? Dat Jezus Zijn heerlijkheid aflegt. Dat Hij daar in die kribbe ligt, van alle heerlijkheid ontdaan, als een ‘gewoon’ Mensenkind. Niet zomaar, maar omdat God in mensen een *welbehagen* heeft. Omdat Zijn liefde naar hen uitgaat. Achter Jezus’ komst zit de liefde van de Vader voor een wereld verloren in zonde en schuld. Voor mensen als u en ik, die er zonder God hopeloos aan toe zijn. Die verloren zijn en blijven. De engelen beseffen heel goed wat in deze ‘heilige nacht’ gaande is. Het is de reden waarom zij – en dat dus op Gods bevel – zo massaal de velden van Efratha bevolken. Om God te eren, Die Zijn Zoon geeft – *ere zij God*. Om het wonder van Zijn komst te bezingen. Net als alle andere lofzangers ook doen. Ieder van hen bezingt de komst van de Heere Jezus. Gods grootste daad in de geschiedenis zet aan tot zingen. Het geeft stof tot juichen.

Loven

Wie juichte al eens vanwege Jezus komst? Wie brak er al eens uit in een jubel, een lofzang? Omdat wij ontdekten dat Jezus voor *ons* kwam? Om *mij* te redden en zalig te maken?! Om *mij* te bevrijden van Gods toorn over mijn leven? Zeven lofzangers gaan ons voor. Met de engelenzang in de kerstnacht als climax van de zeven. Wat zingen we in Psalm 68:5? *De HEER’ gaf rijke juichensstof, om Zijne wond’ren en Zijn lof, met hart en mond te melden.*

Dat is ook het doel van ons leven! We zijn geschapen om deze God lof te brengen en Hem groot te maken. Zolang het ons niet gaat om Gods lof, zitten wij er nog altijd naast. Dan draait het al snel om onszelf, om onze eigen eer. Dat heeft alles te maken met de zonde. Kern van de zonde is dat wij God Zijn eer onthouden. Wij zijn niet meer van het ‘*Ere zij God*’. Maar dat kan anders worden. Kijk maar naar de herders. Zij komen ook zover als de engelen.

Herders

Iedereen zal het met mij eens zijn dat herders niet bepaald prototypes van zangers zijn. Mensen die – net als er onder ons zijn – geen noot kunnen lezen en geen wijs kunnen houden. Herders zijn niet zo van het zingen. Net zoals wij kunnen zeggen: ‘Zingen is mijn ding niet, ik heb helemaal geen mooie stem’. Maar kijk dan eens wat er staat. *En de herders keerden terug en zij verheerlijkten en loofden God om alles wat zij gehoord en gezien hadden, zoals tot hen gesproken was.* Herders die God verheerlijken en Hem loven?! Wie had dat ooit kunnen denken? Hoe is het zover gekomen? Daar zit maar iets tussen. Beter: Iemand! Dat is het kindeke Jezus, Die ‘*ligt*’ ertussen. De herders waren op kraambezoek en wierpen een blik op het geboren Kind, de geboren Zaligmaker. Hij, Jezus, is het, Die de tongen losmaakt. Jezus is Het, Die het op de ‘terugweg’ tot het verheerlijken en loven van God brengt. De ontmoeting met Hem is allesbepalend. Genade, daar knap je pas werkelijk en echt van op. De herders horen en zien het. De eerbiedige, gelovige ontmoeting met Jezus zet aan tot zingen. Het besef dat Hij de Redder is, Die voor mij de hemel verliet en voor mij Zijn rijkdom ontzei.

Zingen en loven wij mee? Ook als het nacht in ons leven is en de schaduw van de dood erover ligt? Als we ons oog op Jezus richten, kunnen wij ons niet meer stil houden. Dan zien we het geboren Kind in de kribbe. Dan slaan we een blik op het kruis en zien we Zijn zondaarsliefde. Dan kunnen we ons niet meer inhouden. Met de engelen en herders loven we Hem in ons hart. Dankzij de Heilige Geest komt het van binnenuit, misschien wel tegen allerlei gevoelens en stemming van ons hart in.

De bron van de lofzang van de herders is niet hun gevoel, maar Gods eigen Woord. Zijn daden en niet onze stemmingen zijn doorslaggevend. Kijk naar Wie God is en naar wat Hij doet in Zijn Zoon. Geen stem, je lage afkomst of beroep zijn geen excuses, kijk maar naar de herders. De enige reden om niet te zingen kan zijn dat wij nog aan dit Kind – de Redder – voorbijgaan. Dan zijn wij een dissonant tussen al de(ze) zangers en gaat de hemel ook aan ons voorbij. Daar zijn alleen geoefende zangers, die op aarde repeteerden. Om vóór te oefenen...

VRAGEN

1. Wat zegt het dat er aan het begin van het Lukasevangelie zoveel gezongen wordt?
2. Wat is de concrete inhoud van de lofzangen?
3. Wij leven in een gevoelscultuur. Maar waarom is niet het gevoel doorslaggevend, juist ook als het gaat om (ons) zingen?